Käesolev dokument on vaid dokumenteerimisvahend ja institutsioonid ei vastuta selle sisu eest

►**B**

NÕUKOGU MÄÄRUS (EÜ) nr 1407/2002,

23. juuli 2002,

mis käsitleb söetööstusele antavat riigiabi

(EÜT L 205 , 2.8.2002, lk 1)

Muudetud:

		Euroopa Liidu Teataja		
		nr	lehekülg	kuupäev
►**A1**	Akt Tšehhi Vabariigi, Eesti Vabariigi, Küprose Vabariigi, Läti Vabariigi, Leedu Vabariigi, Ungari Vabariigi, Malta Vabariigi, Poola Vabariigi, Sloveenia Vabariigi ja Slovaki Vabariigi ühinemistingimuste ja Euroopa Liidu aluslepingutesse tehtavate muudatuste kohta	L 236	33	23.9.2003

▼B

NÕUKOGU MÄÄRUS (EÜ) nr 1407/2002,

23. juuli 2002,

mis käsitleb söetööstusele antavat riigiabi

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 87 lõike 3 punkti e ja artiklit 89,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut, ([1])

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust, ([2])

võttes arvesse Euroopa Söe- ja Teraseühenduse asutamislepingu kohaselt loodud nõuandekomitee arvamust, ([3])

võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust ([4])

ning arvestades järgmist:

(1) ESTÜ asutamisleping ja selle rakenduseeskirjad, eriti komisjoni 28. detsembri 1993. aasta otsus nr 3632/93/ESTÜ, millega kehtestatakse söetööstusele antavat riigiabi reguleerivad ühenduse eeskirjad, ([5]) kaotavad kehtivuse 23. juulil 2002.

(2) Ühenduse söe ja importsöe suhtes kehtivad ebavõrdsed konkurentsitingimused on sundinud söetööstust võtma viimaste aastakümnete jooksul märkimisväärseid ümberkorraldusmeetmeid, mis hõlmavad tegevuse olulist vähendamist.

(3) Ühendus sõltub üha enam ühendusevälistest primaarenergia allikatest. Nagu on nimetatud komisjoni poolt 29. novembril 2000. aastal vastu võetud rohelises raamatus energiavarustuse kindlust käsitleva Euroopa strateegia kohta, võimaldab energiaallikate mitmekesistamine nii geograafiliste piirkondade kui ka toodete puhul luua tingimused parema varustamiskindluse tagamiseks. Selline strateegia hõlmab ühenduse oma primaarenergia allikate, eelkõige elektrienergia tootmisel kasutatavate energiaallikate arendamist.

(4) Peale selle annab ülemaailmne poliitiline olukord energiasektoris geopoliitiliste riskide ja julgeolekuriskide hindamisele täiesti uue ulatuse ning varustamiskindluse mõiste omandab laiema tähenduse. See tähendab, et Euroopa Liidu energiavarustuse struktuuriga seotud riske tuleb korrapäraselt hinnata.

(5) Nagu on nimetatud energiavarustuse kindlust käsitlevat Euroopa strateegiat puudutavas rohelises raamatus, tuleb seepärast praegusest energiaolukorrast lähtuvalt võtta meetmed, mis võimaldavad tagada söevarude kättesaadavuse ja sellest tulenevalt ka ühenduse söevarude potentsiaalse kättesaadavuse.

(6) Euroopa Parlament võttis 16. oktoobril 2001. aastal vastu resolutsiooni energiavarustuse kindlust käsitlevat Euroopa strateegiat puudutava komisjoni rohelise raamatu kohta, tunnistades söe tähtsust autigeense energiaallikana. Euroopa Parlament märkis, et söetööstusele tuleb ette näha rahaline toetus, tunnistades vajadust tõhustada kõnealuse sektori toimimist ja vähendada toetusi.

(7) Seepärast on põhjendatud, et Euroopa Liidu energiavarustuse kindluse tagamiseks kooskõlas üldise ettevaatuspõhimõttega tuleb riigiabi toetusel säilitada söetootmisvõimsus. Selle eesmärgi rakendamine ei sea siiski küsimuse alla vajadust jätkata söetööstuse ümberkorraldamist, arvestades et tõenäoliselt ei suuda suur osa ühenduse söetööstusest ka edaspidi importsöega konkureerida.

([1]) EÜT C 304 E, 30.10.2001, lk 202.
([2]) Arvamus on esitatud 30. mail 2002 (Euroopa Ühenduste Teatajas seni avaldamata).
([3]) EÜT C 321, 16.11.2001, lk 2.
([4]) EÜT C 48, 21.2.2002, lk 49.
([5]) EÜT L 329, 30.12.1993, lk 12.

▼B

(8) Minimaalse söetootmistaseme tagamine ning muud meetmed, mille eesmärk on eelkõige taastuvate energiaallikate toetamine, aitavad säilitada autigeensete primaarenergia allikate kogumi, mis edendab märkimisväärselt energiavarustuse kindlust Euroopa Liidus. Peale selle toetab autigeensete primaarenergia allikate kogum keskkonnaeesmärkide saavutamist säästva arengu kontekstis.

(9) Energiavarustuse kindluse strateegia muutuva laadi tõttu on põhjendatud, et käesolevat määrust hinnatakse keskmise tähtaja jooksul, võttes arvesse kõigi autigeensete primaarenergia allikate osatähtsust.

(10) Käesolev määrus ei mõjuta liikmesriikide vabadust valida, milliseid energiaallikaid kasutada. Abi andmine ja selle suurus otsustatakse kooskõlas iga energiaallika kategooria suhtes kohaldatavate eeskirjadega ning lähtudes konkreetse energiaallika eripärast.

(11) Kooskõlas proportsionaalsuse põhimõttega tuleb söetootmist toetada ainult niipalju, kui see on vältimatult vajalik selleks, et aidata tõhusalt kaasa energiavarustuse kindluse eesmärgi saavutamisele. Seepärast peab liikmesriikide antav abi piirduma investeerimiskulude katmisega või käsiloleva tootmisega seotud kadudega, kui see moodustab osa söevarude kättesaadavuse tagamise tegevuskavast.

(12) Riigiabi, mida antakse söevarude kättesaadavuse säilitamiseks energiavarustuse kindluse tagamise eesmärgil, tuleks jaotada sihtotstarbeliselt tootmisüksustele, kes võivad kaasa aidata selle eesmärgi saavutamisele rahuldavates majandustingimustes. Nende põhimõtete kohaldamine aitab kaasa söetööstusele antava abi vähendamisele.

(13) Geoloogiliste ebamäärasustega seotud riske silmas pidades aitab esialgsete investeerimiskulude katteks antav abi teha elujõulistel või majanduslikult peaaegu elujõulistel tootmisüksustel konkurentsivõime säilitamiseks vajalikke tehnilisi investeeringuid.

(14) Kuna söetööstuse ümberkorraldamise tulemusel tegevusmaht väheneb, on sellel märkimisväärsed sotsiaalsed ja regionaalsed tagajärjed. Seepärast tuleb anda tootmisüksustele, mis ei ole abikõlblikud söevarude kättesaadavuse säilitamise eesmärgi raames, ajutist abi nende sulgemisega kaasnevate sotsiaalsete ja regionaalsete tagajärgede leevendamiseks. See abi võimaldab liikmesriikidel eelkõige rakendada piisavaid meetmeid ümberkorraldamisest mõjutatud piirkondade sotsiaalse ja majandusliku arengu toetamiseks.

(15) Peale selle on ettevõtjatel õigus saada abi selliste kulutuste katteks, mis kooskõlas tavapäraste raamatupidamispõhimõtetega ei mõjuta tootmiskulusid. See abi on mõeldud erandlike kulude, eelkõige varasemast tegevusest tulenevate kohustuste katteks.

(16) Söetööstusele antava abi vähendamine võimaldab liikmesriikidel oma eelarvepiirangute raames energiasektorile antava abi ümber jaotada kooskõlas põhimõttega, mille kohaselt üldjuhul tavapärastele energiaallikatele ja eelkõige söesektorile antav abi kantakse järk-järgult üle taastuvatele energiaallikatele. Taastuvatele energiaallikatele antakse abi kooskõlas eeskirjade ja kriteeriumidega, mis on sätestatud ühenduse suunistes keskkonnakaitsele antava riigiabi kohta. ([1])

(17) Selle ülesande täitmisel peab ühendus tagama normaalsete konkurentsitingimuste loomise, säilitamise ja järgimise. Eelkõige elektriturgu silmas pidades ei tohi söetööstusele antav abi mõjutada elektritootjatele kättesaadavat primaarenergia allikate valikut. Seetõttu peavad lepinguosalised söehindades ja -kogustes vabalt kokku leppima, võttes arvesse maailmaturul valitsevaid tingimusi.

([1]) EÜT C 37, 3.2.2001, lk 3.

▼B

(18) Minimaalse söetootmise toetamine aitab ühtlasi säilitada Euroopa söekaevandamistehnoloogia ja kahjulike gaaside vaba söepõletustehnoloogia olulist osa ning võimaldab selle üle viia põhilistesse söetootmispiirkondadesse väljaspool Euroopa Liitu. Selline poliitika aitab kaasa saasteainete ja kasvuhoonegaaside heitmete märkimisväärsele vähendamisele kogu maailmas.

(19) Komisjon kasutab abi heakskiitmisel oma volitusi, lähtudes täpsest ja täielikust teabest valitsuste kavandatavate meetmete kohta. Seepärast peavad liikmesriigid esitama komisjonile koondaruande, mis sisaldab täielikku ja üksikasjalikku teavet nende poolt kavandatava söetööstusele mõeldud otsese või kaudse abi kohta, selle abi põhjendusi ja määrasid, seost komisjonile esitatud söevarude kättesaadavuse tagamise tegevuskavaga ning vajaduse korral seost võimalike sulgemiskavadega.

(20) Suuri põletusseadmeid käsitlevas direktiivis 2001/80/EÜ ([1]) sätestatud tähtaja arvesse võtmiseks peaks liikmesriikidel olema võimalik teatada komisjonile hiljemalt 2004. aasta juuniks üksikasjalikud andmed kõigi tootmisüksuste kohta, mis kuuluvad sulgemiskavasse või söevarude kättesaadavuse tagamise tegevuskavasse.

(21) Peale selle võivad liikmesriigid anda söetööstusele abi uurimis- ja arendustegevuseks, keskkonnakaitseks ja koolituseks, kui selline abi on kooskõlas käesoleva abikavaga. Abi antakse kooskõlas nõuete ja kriteeriumidega, mille komisjon on vastavate abiliikide puhul kindlaks määranud.

(22) Käesoleva määruse sätete rakendamine pärast ESTÜ asutamislepingu ja otsuse nr 3623/93/ESTÜ kehtivuse lõppemist võib tekitada ettevõtjatele raskusi, sest samal kalendriaastal kohaldatakse kaht abikava. Seepärast on vaja kuni 31. detsembrini 2002 kehtestada üleminekuperiood.

(23) Ettepandud riigiabi kavas võetakse arvesse väga erinevaid tegureid, mis iseloomustavad praegust söetööstust ja ühenduse energiaturgu tervikuna. Abikava kestuse ajal tuleb aruande vormis uuesti hinnata neid tegureid, mis võivad vähemal või rohkemal määral ja osaliselt ootamatult muutuda, ning eelkõige seda, mil määral ühenduse söetööstus suudab tagada energiavarustuse kindluse Euroopa Liidus säästva arengu kontekstis. Selle aruande põhjal ning ühenduse territooriumil kättesaadavaid erinevaid fossiilkütuseliike arvesse võttes esitab komisjon nõukogule ettepanekud, milles võetakse arvesse abikava arengut ja pikaajalisi väljavaateid ning eelkõige söetööstuse ümberkorraldamise sotsiaalseid ja regionaalseid aspekte.

(24) Käesolev määrus peaks jõustuma võimalikult kiiresti pärast ESTÜ asutamislepingu kehtivuse lõppemist ja seda tuleks kohaldada tagasiulatuvalt, et tagada selle sätetest saadav täielik kasu,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

1. PEATÜKK

ÜLDSÄTTED JA MÕISTED

Artikkel 1

Eesmärk

Käesolevas määruses sätestatakse söetööstusele antava riigiabi andmise eeskirjad, mille eesmärk on aidata kaasa söetööstuse ümberkorraldamisele. Määruses sätestatud eeskirjades võetakse arvesse:

— kõnealuse sektori ümberkorraldamise sotsiaalseid ja regionaalseid aspekte,

([1]) EÜT L 309, 27.11.2001, lk 1.

▼B

— vajadust säilitada varude kättesaadavuse tagamiseks ettevaatusabinõuna autigeense söe tootmise miinimumtase.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

a) *süsi* — kõrge kvaliteediklassi, keskmise kvaliteediklassi ja madala kvaliteediklassi A ja B kategooria süsi Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni Euroopa Majanduskomisjoni koostatud rahvusvahelise söekodifitseerimissüsteemi tähenduses; ([1])

b) *söevarude kättesaadavuse tagamise tegevuskava* — liikmesriigi koostatud tegevuskava, milles nähakse ette autigeense söe miinimumkoguse tootmine söevarude kättesaadavuse tagamiseks;

c) *sulgemiskava* — liikmesriigi koostatud tegevuskava, milles nähakse ette meetmed söetootmisüksuste lõplikuks sulgemiseks;

d) *esialgsed investeerimiskulud* — investeeringutest tulenevad püsikulud, mis on otseselt seotud infrastruktuurimeetmetega või olemasolevates kaevandustes söekavandamiseks vajalike seadmetega;

e) *tootmiskulud* — käsiloleva tootmisega seotud kulud, mis arvutatakse kooskõlas artikli 9 lõikega 3. Need kulud hõlmavad lisaks kaevandamistöödele ka söe rikastamist, eelkõige selle märgrikastamist, tüki suuruse järgi sortideks jaotamist ja aheraine eraldamist kaevisest, ning sihtkohta transportimise kulusid;

f) *käsiloleva tootmisega seotud kaod* — positiivne vahe söetootmiskulude ning tarnimisel kehtiva müügihinna vahel, mille lepinguosalised on vabalt kokku leppinud maailmaturul valitsevaid tingimusi arvestades.

Artikkel 3

Abi

1. Söetööstusele antavat abi võib lugeda ühisturu nõuetekohase toimimisega kooskõlas olevaks ainult juhul, kui see vastab 2. peatüki sätetele, ilma et see piiraks riigiabi kavasid, mis on seotud teadusuuringute ja tehnoloogia arenduse, keskkonna ja koolitusega.

2. Abi hõlmab ainult kulusid, mis on seotud söe kasutamisega elektritootmisel, soojuse ja elektri ühendatud tootmisel, koksitootmisel ning terasetööstuses kasutatavate kõrgahjude kütmisel, kui selline kasutamine toimub ühenduses.

2. PEATÜKK

ABILIIGID

Artikkel 4

Abi tegevuse vähendamiseks

Ettevõtjale antava abi, mis on mõeldud tootmisüksuste käsiloleva tootmisega seotud kadude katmiseks, võib lugeda ühisturuga kokkusobivaks ainult juhul, kui see vastab järgmistele tingimustele:

a) asjaomaste tootmisüksuste tegevus moodustab osa sulgemiskavast, mille tähtaeg on hiljemalt 31. detsembril 2007;

b) söeekvivalendi tonni kohta teatatud abisumma ei ületa vahet ühe tootmisaasta prognoositavate tootmiskulude ja prognoositava tulu vahel. Tegelikult makstavat abi korrigeeritakse tegelikest kuludest ja tuludest lähtuvalt igal aastal hiljemalt abi andmise aastale järgneva tootmisaasta lõpuks;

([1]) Keskmise kvaliteediklassi ja kõrge kvaliteediklassi söe rahvusvaheline kodifitseerimissüsteem (1998); kihtvarapaigas asuva söe rahvusvaheline klassifikatsioon (1998) ning madala kvaliteediklassi söe rahvusvaheline kodifitseerimissüsteem (1999).

▼B

c) söeekvivalendi tonni kohta makstava abi tulemusel ei tohi tarnimisel kehtivad ühenduse söe hinnad olla kolmandatest riikidest pärineva sarnase kvaliteediga söe hindadest madalamad;

d) abi ei tohi moonutada ühenduses tegutsevate söeostjate ja -kasutajate vahelist konkurentsi;

e) abi ei tohi moonutada konkurentsi elektriturul, soojuse ja elektri ühendatud tootmise turul, koksitootmisturul ja teraseturul.

Artikkel 5

Abi söevarude kättesaadavuse tagamiseks

1. Liikmesriigid võivad lõigete 2 ja 3 kohaselt anda ettevõtjale spetsiaalselt tootmisüksustele või tootmisüksuste rühmadele suunatud abi üksnes juhul, kui abi aitab säilitada söevarude kättesaadavust. Tootmisüksus võib saada abi ainult ühe lõikes 2 või 3 osutatud abiliigi raames. Lõigetes 2 ja 3 nimetatud abiliikide ühendamine ei ole võimalik.

Alginvesteeringutele antav abi

2. Esialgsete investeerimiskulude katteks antava abi võib tunnistada ühisturuga kokkusobivaks ainult juhul, kui on täidetud artikli 4 punktides c, d ja e sätestatud tingimused ja järgmised tingimused:

a) abi on sihtotstarbeliselt jaotatud olemasolevatele tootmisüksustele, kes ei ole saanud abi otsuse nr 3632/93/ESTÜ artikli 3 alusel või kes on saanud komisjoni loal kõnealuse artikli 3 alusel abi, olles tõendanud, et nad on kolmandatest riikidest pärineva sarnase kvaliteediga söe hindade osas konkurentsivõimelised;

b) tootmisüksused koostavad tegevuskava ja rahastamiskava, mis kinnitavad, et kõnealusele investeerimisprojektile antav abi tagab nende tootmisüksuste majandusliku elujõulisuse;

c) teatatud ja tegelikult makstud abi ei ületa 30 % asjaomase investeerimisprojekti kogukuludest, mis võimaldab tootmisüksusel olla kolmandatest riikidest pärineva sarnase kvaliteediga söe hindade osas konkurentsivõimeline.

Käesoleva lõike alusel ühekordse maksena või mitme aasta jooksul tehtavate osamaksetena antavat abi ei tohi maksta pärast 31. detsembrit 2010.

Abi käsilolevale tootmisele

3. Käsiloleva tootmisega seotud kadude katmiseks antava abi võib tunnistada ühisturuga kokkusobivaks ainult juhul, kui on täidetud artikli 4 punktides b–e sätestatud tingimused ja järgmised tingimused:

a) asjaomaste tootmisüksuste tegevus või ühe ettevõtja tootmisüksuste rühma tegevus on osa söevarude kättesaadavuse tagamise tegevuskavast;

b) abi antakse parimate majanduslike väljavaadetega tootmisüksustele, võttes arvesse tootmiskulude taset ja arengut ning punktis a osutatud kava kohaselt toodetava autigeense söe koguselist piirangut.

Artikkel 6

Abi vähendamine

1. Artikli 4 ja artikli 5 lõike 3 kohaselt söetööstusele antava abi kogusumma puhul tuleb järgida abi märkimisväärsele vähendamisele suunatud trendi. Artikli 4 kohast tegevuse vähendamise abi ei tohi anda pärast 31. detsembrit 2007.

2. Artiklite 4 ja 5 kohaselt söetööstusele antava abi kogusumma ei tohi pärast 2003. aastat ühelgi aastal ületada abisummat, mille jaoks komisjon on 2001. aastaks loa andnud vastavalt otsuse nr 3632/93/ESTÜ artiklitele 3 ja 4.

▼A1

Erandina eelmises lõigus sätestatust ei ületa 1. mail 2004 liiduga ühinevate liikmesriikide puhul artiklite 4 ja 5 kohaselt söetööstusele antava abi kogusumma ühelgi aastal pärast 2004. aastat abi summat, mille komisjon on 2004. aastaks artikli 10 kohaselt heaks kiitnud.

▼B

Artikkel 7

Abi erandlike kulude katmiseks

1. Riigiabi, mida antakse söetootmisega tegelevatele või tegelnud ettevõtjatele selliste söetööstuse ratsionaliseerimise ja ümberkorraldamisega kaasnevate kulude katteks, mis ei ole seotud käsiloleva tootmisega (varasemast tegevusest tulenevad kohustused), võib lugeda ühisturuga kokkusobivaks, kui makstav abisumma ei ületa kõnealuseid kulusid. Sellisest abist võib katta:

a) ainult selliste ettevõtjate kulud, kes tegelevad või on tegelnud ümberkorraldamisega, st endistes söekaevandustes keskkonna taastamisega seotud kulud;

b) mitme ettevõtja kantavad kulud.

2. Söetööstuse ratsionaliseerimise ja ümberkorraldamisega kaasnevate kulude kategooriad on määratletud lisas.

Artikkel 8

Üldsätted

1. Käesoleva määruse sätete kohaselt heaks kiidetav abisumma arvutatakse, võttes arvesse mis tahes muudest riiklikest vahenditest mis tahes vormis samal eesmärgil antud abi.

2. Ettevõtjad esitavad kogu saadud abi kasumiaruandes käibest eristuva eraldiseisva tuluartiklina. Kui käesoleva määruse kohaselt abi saav ettevõtja tegeleb lisaks kaevandamisele ka muu majandustegevusega, peetakse eraldatud vahendite kohta eraldi arvestust, et käesoleva määruse kohaseid finantsvooge oleks võimalik selgelt eristada. Vahendeid hallatakse nii, et neid ei oleks võimalik teisele asjaomasele tegevusele üle kanda.

3. PEATÜKK

TEATAMISE, HINDAMISE JA HEAKSKIITMISE KORD

Artikkel 9

Teatamine

1. Lisaks asutamislepingu artikli 88 ja nõukogu 22. märtsi 1999. aasta määruse (EÜ) nr 659/1999 ([1]) millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad EÜ asutamislepingu artikli 93 kohaldamiseks) sätetele kohaldatakse käesolevas määruses nimetatud abi suhtes lõigetes 2-12 sätestatud erieeskirju.

2. Söetööstusele abi andvad liikmesriigid peavad esitama komisjonile kogu vajaliku teabe, mille abil võib praegusest energiaolukorrast lähtuvalt põhjendada prognoositavat tootmisvõimsust, mis moodustab osa söevarude kättesaadavuse tagamise tegevuskavast, kättesaadavuse tagamiseks vajalikku minimaalset tootmistaset ning käesolevas määruses sätestatud abiliikide osas asjakohaseid abivorme, võttes arvesse iga liikmesriigi söetööstuse eripära.

3. Tootmiskulud arvutatakse söetootmisettevõtete või nende ühenduste poolt komisjonile esitatud kvartaalsete kuluaruannete alusel. Tootmiskulude arvutamisel võtavad söetootmisettevõtted arvesse tavalist kulumit ja laenukapitali intressimakseid. Laenukapitali abikõlblikud intressikulud põhinevad turu intressimääradel ja piirduvad artikli 2 punktis e loetletud töödega (protsessidega).

([1]) EÜT L 83, 27.3.1999, lk 1.

▼B

4. Liikmesriigid, kes kavatsevad anda artiklis 4 nimetatud tegevuse vähendamise abi, esitavad komisjonile eelnevalt asjaomaseid tootmisüksusi käsitleva sulgemiskava hiljemalt 31. oktoobriks 2002. Selline tegevuskava peab sisaldama vähemalt järgmist:

a) andmed tootmisüksuste kohta;

b) iga tootmisüksuse tegelikud või prognoositavad tootmiskulud tootmisaasta kohta; need kulud arvutatakse vastavalt lõikele 3;

c) sulgemiskavasse kuuluvate tootmisüksuste prognoositav söetoodang ühe tootmisaasta kohta;

d) tegevuse vähendamiseks antav hinnanguline abisumma ühe tootmisaasta kohta.

5. Liikmesriigid, kes kavatsevad anda artikli 5 lõikes 2 osutatud abi, esitavad komisjonile hiljemalt 31. detsembriks 2002 söevarude kättesaadavuse tagamise esialgse tegevuskava. See kava peab sisaldama vähemalt objektiivseid valikukriteeriume, nagu näiteks majanduslik elujõulisus, mida tootmisüksused peavad täitma, et saada abi investeerimisprojektidele.

6. Liikmesriigid, kes kavatsevad anda artikli 5 lõikes 3 osutatud abi, esitavad komisjonile hiljemalt 31. oktoobriks 2002 söevarude kättesaadavuse tagamise tegevuskava. Selline tegevuskava peab sisaldama vähemalt järgmist:

a) objektiivsed valikukriteeriumid, mida tootmisüksused peavad täitma, et kuuluda tegevuskavasse;

b) andmed kõnealustele valikukriteeriumidele vastavate tootmisüksuste kohta või ühes söetootmisettevõttes tegutsevate tootmisüksuste rühma kohta;

c) iga tootmisüksuse tegelikud või prognoositavad tootmiskulud tootmisaasta kohta; need kulud arvutatakse vastavalt lõikele 3;

d) iga tootmisüksuse või ühes söetootmisettevõttes tegutsevate tootmisüksuste rühma koostatud tegevuskava ja rahastamiskava, mis kajastavad liikmesriikide eelarvepõhimõtteid;

e) söevarude kättesaadavuse tagamise tegevuskavasse kuuluvate tootmisüksuste või ühes ettevõttes tegutsevate tootmisüksuste rühma prognoositav söetoodang ühe tootmisaasta kohta;

f) söevarude kättesaadavuse tagamiseks antav hinnanguline abisumma ühe tootmisaasta kohta;

g) säästva arengu kontekstis energiavarustuse kindluse tagamise eesmärgi saavutamisele kaasa aitavate autigeensete söevarude ja taastuvate energiaallikate osatähtsus autigeensete primaarenergia allikate kogumis ning nende osatähtsuse prognoositav areng.

▼A1

6a. 1. mail 2004 liiduga ühinevad liikmesriigid esitavad artikli 9 lõigetes 4, 5 ja 6 osutatud kavad nii kiiresti kui võimalik pärast ühinemist ning igal juhul hiljemalt 31. augustil 2004.

▼B

7. Lõigetes 4, 5 ja 6 osutatud kavadest teatamisel esitavad liikmesriigid komisjonile kogu teabe kasvuhoonegaaside heitmete vähendamise kohta. Nad osutavad eelkõige sellisele heitmete vähendamisele, mis tuleneb kahjulike gaaside vaba söepõletamistehnoloogia kasutamiseks võetud meetmetest.

8. Nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel võivad liikmesriigid esitada komisjonile hiljemalt 2004. aasta juuniks üksikasjalikud andmed tootmisüksuste kohta, mis kuuluvad lõigetes 4 ja 6 osutatud kavadesse. ►A1 1. mail 2004 liiduga ühinevad liikmesriigid esitavad selle teatise pärast ühinemist ning igal juhul hiljemalt 31. augustil 2004. ◄

9. Liikmesriigid teatavad komisjonile kõigist muudatustest, mis on tehtud lõigete 4, 5, 6, 7 ja 8 kohaselt komisjonile esitatud esialgsetes kavades.

▼B

10. Liikmesriigid teatavad igasugusest rahalisest toetusest, mida nad kavatsevad tootmisaasta jooksul söetööstusele anda, ning määratlevad selle toetuse laadi, lähtudes artiklites 4, 5 ja 7 nimetatud abivormidest. Nad esitavad komisjonile kõik prognoositavate tootmiskulude arvutamiseks vajalikud andmed ning teabe nende andmete seotuse kohta komisjonile lõigete 4, 5, 6, 7 ja 8 kohaselt teatatud kavadega.

11. Liikmesriigid teatavad tootmisaastal tegelikult makstud abi summa ja selle arvutamist käsitleva täieliku teabe hiljemalt kuus kuud pärast kõnealuse aasta lõppu. Peale selle teatavad nad enne järgneva tootmisaasta lõppu kõigist algselt makstud summadesse tehtud parandustest.

12. Artiklites 4, 5 ja 7 nimetatud abist teatamisel ja tegelikult makstud abi käsitlevate aruannete esitamisel esitavad liikmesriigid kogu teabe, mis on vajalik kõnealustes sätetes ettenähtud tingimuste ja kriteeriumide täitmise kontrollimiseks.

Artikkel 10

Hindamine ja heakskiitmine

1. Komisjon annab hinnangu artikli 9 kohaselt esitatud kava(de)le. Komisjon teeb määruses (EÜ) nr 659/1999 sätestatud menetluskorra kohaselt otsuse nende kavade vastavuse kohta artiklites 4, 5, 6, 7 ja 8 sätestatud tingimustele ja kriteeriumidele ning käesoleva määruse eesmärkidele.

2. Komisjon uurib artikli 9 lõike 10 kohaselt teatatud meetmeid artikli 9 lõigete 4, 5, 6, 7 ja 8 alusel esitatud kavade alusel. Ta teeb otsuse kooskõlas määruses (EÜ) nr 659/1999 sätestatud nõuetega.

4. PEATÜKK

ÜLEMINEKU- JA LÕPPSÄTTED

Artikkel 11

Komisjoni aruanded

1. Komisjon esitab 31. detsembriks 2006 Euroopa Parlamendile, nõukogule, majandus- ja sotsiaalkomiteele ning regioonide komiteele aruande, mis käsitleb eelkõige kogemusi ja võimalikke probleeme, mis on seotud käesoleva määruse kohaldamisega pärast selle jõustumist. Ta hindab liikmesriikide võetud meetmetest lähtuvalt söetööstuse ümberkorraldamise tulemusi ja selle mõju siseturule.

2. Komisjon esitab ülevaate erinevate autigeensete primaarenergia allikate osatähtsusest igas liikmesriigis, sealhulgas erinevatest kättesaadavatest fossiilkütuseliikidest. Komisjon hindab taastuvate energiaallikate arengut silmas pidades söevarude tegelikku tähtsust Euroopa Liidu energiavarustuse pikaajalise kindluse tagamisel säästva arengu strateegia kontekstis ning esitab prognoosi selleks vajalike söekoguste kohta.

Artikkel 12

Rakendusmeetmed

Komisjon võtab kõik käesoleva määruse rakendamiseks vajalikud meetmed. Ta moodustab ühise raamistiku sellise teabe edastamiseks, mis võimaldab hinnata vastavust abi andmise tingimustele ja kriteeriumidele.

Artikkel 13

Läbivaatamismeetmed

1. Komisjon esitab artikli 11 kohaselt esitatud aruande alusel nõukogule vajaduse korral ettepanekud käesoleva määruse muutmiseks seoses selle kohaldamisega abi suhtes alates 1. jaanuarist 2008. Kooskõlas abi vähendamise põhimõttega määratakse ettepanekutes muu hulgas kindlaks põhimõtted, mille alusel toimub liikmesriikide kavade rakendamine alates 1. jaanuarist 2008.

▼B

2. Lõikes 1 osutatud põhimõtete kindlaksmääramisel võetakse arvesse artiklis 1 osutatud eesmärke, eelkõige võetavate meetmete sotsiaalseid ja regionaalseid tagajärgi ning energiaolukorda.

Artikkel 14

Jõustumine

1. Käesolev määrus jõustub *Euroopa Ühenduste Teatajas* avaldamise päeval.

Seda kohaldatakse alates 24. juulist 2002.

2. 2002. aasta kulude katteks antava abi suhtes võib liikmesriigi põhjendatud taotluse korral siiski jätkuvalt kohaldada otsuses nr 3632/93/ESTÜ sätestatud eeskirju ja põhimõtteid, välja arvatud tähtaegu ja menetlusi käsitlevad eeskirjad.

3. Käesolevat määrust kohaldatakse kuni 31. jaanuarini 2010.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

▼B

LISA

Artiklis 7 nimetatud kulude määratlus

1. *Ainult selliste ettevõtjate kulud ja kulude reservid, kes tegelevad või on tegelnud ümberkorraldamise ja ratsionaliseerimisega*

   Üksnes:

   a) enne vanaduspensioniikka jõudmist pensionile jäänud töötajate sotsiaaltoetuste maksmisega seotud kulud;

   b) muud erakorralised kulud, mis on seotud ümberkorraldamise ja ratsionaliseerimise tulemusel töökoha kaotanud töötajatega;

   c) riikliku süsteemi välised pensionid ja toetused töötajatele, kes kaotavad töökoha ümberkorraldamise ja ratsionaliseerimise tulemusel, ning töötajatele, kellel on õigus selliseid makseid saada enne ümberkorraldamist;

   d) ettevõtjate kulud seoses töötajate taaskohanemisega uute töökohtade leidmiseks väljaspool söetööstust, eelkõige koolituskulud;

   e) tasuta söetarned ümberkorraldamise ja ratsionaliseerimise tulemusel töökoha kaotanud töötajatele ning töötajatele, kellel on õigus selliseid tarneid saada enne ümberkorraldamist;

   f) rakendussätetest, õigusnormidest ja maksualastest sätetest tulenevad järelejäävad kulud;

   g) tootmisüksuste sulgemisest tulenevad täiendavad allmaaohutusmeetmed;

   h) kaevandamisega seonduv kahju, kui selle on tekitanud ümberkorraldamisega seoses sulgemisele kuuluvad tootmisüksused;

   i) endistes söekaevandustes keskkonna taastamisega seotud kulud, eelkõige:

      — veevarustuse ja heitvee ärajuhtimise eest vastutavatele organitele tehtud maksetest järelejäävad kulud,

      — muud veevarustuse ja heitvee ärajuhtimisega seotud järelejäävad kulud;

   j) järelejäävad kulud, mis katavad endiste kaevurite ravikindlustuskulud;

   k) erakorraline sisemine kulum, kui see tuleneb tootmisüksuste sulgemisest (arvestamata alates 1. jaanuarist 1994 tehtud, inflatsioonimäära ületavaid ümberhindamisi);

2. *Mitme ettevõtja kantavad kulud ja kulude reservid*

   a) riikliku süsteemi väliste sotsiaalkindlustuskulusid katvate maksete suurendamine, mis on tingitud rahastajate arvu vähenemisest seoses ümberkorraldamisega;

   b) ümberkorraldamisega kaasnevad kulutused, mis on seotud veevarustusega ja heitvee ärajuhtimisega;

   c) veevarustuse ja heitvee ärajuhtimise eest vastutavatele organitele tehtavate maksete suurendamine, kui see tuleneb maksustatava söetootmise vähendamisest ümberkorraldamise tulemusel.